

מאור שבתורה

מעט מן האור דוטה הרבה מן החושך

לע"נ: מו"א עט"ר הכ"מ חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

שבת כג' טבת התשע"ד

הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
16:48	17:40	י-ם
16:44	17:36	ת"א
16:44	17:36	חיפה
16:48	17:40	ב"ש

כל הזכויות שמורות

ישא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ"י 050-4194600

בהיתנו רבי דוד הכהן זצ"ל בגיל 86 נפל על רגלו ושובר את אגן הירכיים היותו בבית חולים היה מצבו חמור, בפרט בגיל כה מבוגר, הרופאים לא נתנו סיכוי כי יחזור ללכת כרגיל.

אולם לפליאת הכל חזר תוך זמן קצר ללכת ברגליו לעבר הישיבה. כשנשאל על כך, נענה ואמר: וכי אפשרי בגיל כזה ולאחר מצב כזה לחזור ללכת? אלא מה, כששהיתי בבית החולים, התגלה אלי התנא האלוקי **רשב"ז** זיע"א ואמר: קום רבי דוד, בישיבה זקוקים לך, וכך קמתי על רגלי.

ומספרים בני משפחתו כי אף לאחר הניתוח **ביקש מיד** מהסובבים: הביאו לי את הנעלים, אני הולך לישיבה...

"וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי: **אימו של משה**, יוכבד, הייתה אז בת מאה ושלושים שנה, והפסוק קורא לה **"בת לוי"**, משום שנולדה בה סימני נערוֹת.

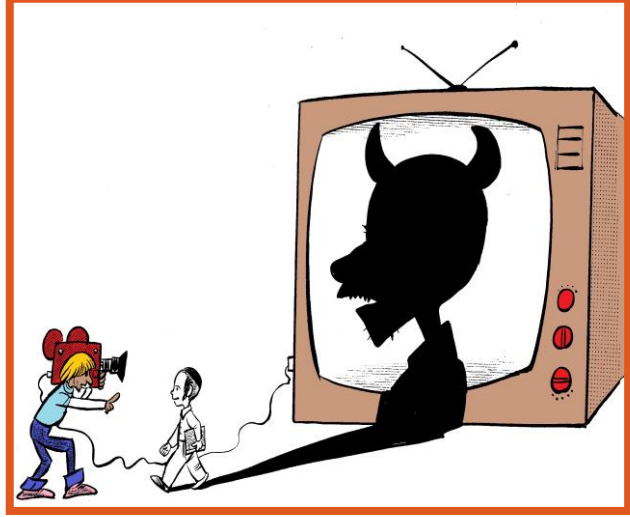
בהקשבה ניתן ללמוד איך לעזור בבטיחה.

למרות היותו רבי **לוי חזקיה** זצ"ל בר אוריין ויהודי צדיק מופלא לא החזיק טיבוחא לנפשיה. **והיה דואג** לרווחת תלמידי חכמים בהכנעה ואהבה בכל לב, אף אם היה צריך לבזות עצמו על כך.

ולכן לא פלא שהיה בכל בוקר אוסף כסף ברחבת שריד בית מקדשנו **הכותל המערבי** בזמן תפילת שחרית בנין החמה. ועבור מה היה אוסף כסף זה? עבור כולל ערב לאברכים תלמידי חכמים. ומפרוטה לפרוטה החזיק כולל זה **שנים רבות** עד היום, וכן החזיק כולל בין הזמנים, והיה אוסף את הכסף בכזו שמחה, כך שלא ענין אותו מה יאמרו... ופעם אחד שאלו בשביל מה אתה אוסף כסף...? אני אוסף בכדי שאוכל לשתות... השיב. והמשיך בדרכו לאסוף.

דלי הנופל לתוך באר עמוקה, אפשר להוציא מן התהום, רק אם הוא קשור לחבל, חבל עבה או חבל דק, ובלבד שיהיה חבל.

תמיד שאתה קונה משהו - תמצא אותו אח"כ יותר בזול

ההיסטוריה מלמדת - שהאדם אינו לומד ממנה

בנו בכורו של הרב **יעקב יוסף** זצ"ל, מספר כי מהות חייו של אביו הייתה לזכות את הרבים ולהרביץ תורה בכל עת. עוד מלפני עשרות שנים היה מכתת רגלו מבית הכנסת למשנהו **ומלמד את הציבור** דבר ה' זו הלכה, בצורה יסודית ובהירה.

בשביל מטרה זו לא עניין אותו לא כסף ולא כבוד. היה בית כנסת אשר לא הסכים בזמנו שימסור שיעור במקום, היות **והוצאות החשמל** הרבות הם. הרב היה משלם להם מכיסו בכל חודש את דמי החשמל, ולא רק **שלא קיבל שכר** אלא שילם...

עשרות אלפי מילים - אתה מוציא מהפה בכל יום! האם פעם בחייך עשית "שאלת רב" על מילה אחת (!!!), **לברר** האם היא באמת נקייה מכל לשון הרע ורכילות?

משה נולד בדרך על-טבעית, כי כדי שיוכל להוציא את בני-ישראל ממצרים, מקום שביטא את **תוקף הטבע**, עד כדי פולחן אליו - היה עליו להיות מעל חוקי הטבע. על דרך מאמר חז"ל "אין חבוש מתיר עצמו מבית-האסורים".

רבי עובדיה זכריה זצ"ל נמנה על אחד מהצדיקים ועובדי ה' המופלאים אשר חיו בדורנו. כל שמחתו וחיותו בזה העולם במשך תשעים שנה.

היה אך ורק **בעבודת הבורא ועסק התורה**, הוא הלך עם הספר אכל עם הספר ישן עם הספר. גם בשנתו עת היה נרדם עם ספרו, בהגיע מן חצו לילה היה מתגבר כארי לעבודת בוראו ומתיישב בפתח ביתו לאמירת **תיקון חצות** בבכיות, עד כי היה נראה כי שקוע בצרה גדולה מאוד.

כל יהודי מאמין בה' באמונה פשוטה וליבו תמים עם ה', אך חובת המוח והשכל להביא אמונה זו לתוך הדיעה וההשגה, כפי שנאמר: "דע את אלוקי אביך ועבדו בלב שלם".

נקודה למחשבה

ההיתוך של ארץ הנילוס - מצרים. "ויקם מלך חדש אשר לא ידע את יוסף" - פותחת פרשתנו בסיפור השתלשלות השיעבוד האכזרי של המצרים בעם היהודי. כשנבדוק נגלה שחלק משורש הרע המדרדר שליט/מושל/מלך לרדות בנתינים זרים המהווים מיעוט הוא: **כפיות טובה!** - פרעה "שכח" את הצלת מצרים מרעב ע"י אביהם של עם ישראל - יוסף, שצבר מזון בשנות השבע שהספיק להעשיר את כלכלת מצרים ולהופכה למעצמה עולמית! הכרת טובה והיפוכה כפיות טובה **שורשן בנושה** של האדם להודות שקיבל משהו מזולתו, הנשמה שבאדם - צלם האלוקים שבו "עשויה" מהרצון לתת וקשה לאדם להודות שהוא נזקק לקבל.

בזמן מלחמת העולם השנייה היה קצין יהודי בצבא הצרפתי שהצטיין ובלט מאוד בתפקידו ונשיא צרפת אהבו והוקירו מאוד. כשהקצין נפל בשבי הגרמנים, הנשיא **הודיע בפומבי** מעל גלי הרדיו שאם יהרגו אותו, אז גם הוא יהרוג את כל השבויים הגרמנים. הגרמנים שלא יכלו להורגו רצו להשפילו ושמו אותו ערום במרכז המחנה, בכלוב סורגים, כדי שיתבזה כשהוא אוכל/ישן/ ואף את ה"אוכל" - "חתיכת לחם עבש היה מגיש לו אחד הקצינים הגרמנים, לא לפני שהוא **יורק עליה**, דורך עליה ברצפה ומכה אותו באכזריות תוך כדי שהוא מנסה לאכול... כשהשתחרר לאחר המלחמה שאלו אותו: "אם עכשיו היית פוגש את הקצין הגרמני שהביא לך אוכל, מה היית עושה לוי?"... הוא ענה: "הייתי **מחבק ומנשק** אותו כי בוכותו אני ח, אחרי הכל הוא האכיל אותי!!!"

הכרת טובה - ענין של חזית ראייה... **שנוכה ללמוד** להכיר טובה על הכל! להורים, אישה ילדים, שכנים, בעבודה, (העורך)

בתקופה בה התנהל המאבק הידוע כנגד גיוס בנות לצבא ולשירות לאומי, באו אל הגאון רבי **איסר זלמן מליצר** זצ"ל ע כרוז שנוסח בצורה חריפה, ותוכנו היה שלא לציית להוראות הצבא בקשר לעניין זה, וביקשוהו לחתום. כאשר ראתה **רעייתו הרבנית** את נוסח הכרוז, נבהלה ופחדה מאוד. היא ביקשה מהשליח שהביא את הכרוז שילך תחילה לגאון רבי **צבי פסח פראנק** זצ"ל להתתימו שכן הוא רבה הראשי של ירושלים ורק אחריו יחתום בעלה.

שמע רבי איסר זלמן את דברי רעייתו ואמר לה: מפני מה את פוחדת? אם חוששת את שחותמי הכרוז ישלחו למאסר, **אני אינני מפחד** מכך שהרי כבר ישבתי במאסר ברוסיה הסובייטית. בודאי שעלי לחתום ראשון על הכרוז שכן האני הנני המבוגר יותר...

הרה"ק רבי ישראל מרוזין זצ"ל אומר:
אין להתניאש משום יהודי, איזו נקודה כלשהי
ביהודיות חייבת להיות גם אצל הרשע.

מעשה שאירע באדם חולה מסוכן שע"פ קביעת הרופאים נותרו לו לחיות ארבעה ימים בלבד, רח"ל. פנה החולה במר לבו אל **החזון איש** זצ"ל והציג בפניו את דברי הרופאים. שמע החזון איש את הדברים, הגיב ואמר: "אשאל אותך, מה ברא הקב"ה ביום הראשון?" השיב הלה. המשיך החזון איש לשאול: "ומה ברא ה' ביום השני?..."

וכך שאלו על ארבעה ימי בראשית הראשונים, ועל כולם השיב לו החולה את תשובתו. או-אז אמר לו החזון איש: "אם הקב"ה יכול לברוא כ"כ הרבה דברים בארבעה ימים בלבד, וכי הוא לא יכול לברוא לך **רפואה** בארבעה ימים!?" והיה לאחר ארבעה ימים... התפרסם בעיתונות שהמציאו את תרופת הפניצילין. קרובי משפחתו של החולה שלחו לו מאנגליה את התרופה, ובחסד ה' ניצל ממות לחיים.

סיפר **הרמח"ל** זצ"ל (בילקוט ידיעות האמת ח"ב) כי גילו לו מן השמים על גזירה נוראה העומת לבוא על כמה קהילות ישראל שלא המיתו עצמם באוהלה של תורה. ואז עשה הרמח"ל תיקון ע"י **לימוד התורה ברציפות** וכך היה סדר התיקון: קבוצה של אנשים קיבלה על עצמה, ללמוד רצוף מהבוקר עד הלילה. מיד לאחר תפילת שחרית, הלך אחד מהם למקום מיוחד, שנקבע במקום לימודם, והחל ללמוד ללא הפוגה עד שהחליפו חבירו, וכך היה מהשני לשלישי והלאה, באופן **שקול התורה לא נפסק** אפילו לרגע. ובעת הלימוד לא הפסיקו לשום דבר שבועולם, כמו שמתפללים תפלת שמונה עשרה. וכל אחד מהם התכוין בלימודו לזכות כלל עם ישראל.

איש אחד מעירת גוטינין שהיה שונא את כ"ק אדמו"ר מגוטינין רבי **חייאל מאיר ליבשיץ** זצ"ל, והיה מיצר לו מאוד, נפל למשכב עד שנעשה חולה אנוש. באו אנשים וסיפרו זאת לרבי כי חשבו שזו לו בשורה טובה. ואולם הרבי ציוה מיד לאסוף מניין אנשים לבית מדרשו לומר תהילים **ולהתפלל לרפואתו** של האיש, ואף הרבי עצמו לא פסק מתפלה ומאמירת תהלים ואף התענה יום שלם לזכות רפואתו של החולה. התפלאו אנשים על מסירות כזו מצד הרבי להתפלל ולבקש לטובת אדם שכה **שנא וציער** את הרבי כל הימים, גם אמו הביעה לפניו את מורת רוחה: "לו תשמעני בני, הלא כה סבלת ממנו מדוע אתה מרעישי כל כך עולמות בעבורו ושרוי בתענית!?" השיב לה הרבי באירוניה: "הלא תביני אימי, אם יש לי שונא כזה, **הרי בוודאי** כך צריך וראוי שיהיה לי, על כן מתפלל אני שתהיה לו רפואה ולא אצטרך לחפש לי שונא אחר במקומו..."

משולחן גבוה

דברי תורה מפי ראש מוסדות "אור החיים" הגאון הרב **ראובן אלבז שליט"א**

ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם (שמות א, ז).

מקובל בעולם לחשוב שאדם שיש לו הרבה ילדים חייב להיות עני, וקשה לו להסתדר בחיים. אולם התורה הקדושה מבשרת לנו אחרת, **"ובני ישראל פרו וישרצו וירבו"**, אע"פ שהם פרו ורבו באופן לא טבעי, מ"מ **"ויעצמו במאד מאד"** התעצמו בכסף וזהב וכפי שמיצינו אצל אברהם אבינו: **"ואברם קבד מאד במקנה בקסף ובנהב (בראשית יג, ב), וכמו שרגילים אנו לומר בכל יום 'ואהבת את ה' אלהיך בקל לבקב ובקל נפשך ובקל מאדך (דברים ז, ח) - אל תקרי בכל מאודך אלא בכל ממונך (ברכות נד ע"א).**

אע"פ שהיו לבני ישראל ילדים רבים מ"מ לא נחסר מהם הממון, זרענו וכספנו ירבה כחול וככוכבים בלילה, לכן אל ידאג האדם, זכר בא לעולם וככרו בידו (נידה לא ע"ב), על כל נפש ונפש שמגיעה לעולם מקדים הקב"ה פרנסתה להוריה כדי שיוכלו לזון ולכלכל אותה.

ובעניין זה מסופר על רועה צאן שהיה שם לב שבכל יום נשמטים מהצאן כבש או כבשה קטנה ובורחים להרים למקום סלעי שקשה מאוד לרדוף אחריהם. יום אחד החליט הרועה לרדוף אחר הכבש הקטן שהתחמק מן הצאן והחל לברוח להרים, עד שהגיע למערה קטנה, והבחין במערה בדוב ענק ללא רגליים, והכבש הולך לפני הדוב כדי שיטרף ויאכל אותו.

השתומם הרועה ונשא עיניו לשמים בהתפעלות, כיצד בורא עולם זן ומפרנס לכל בריה שברא בעולמו, ואתה נותן להם את אכלם בעתו (תהילים קמה, טו), טרף נתן ליהאיו (תהילים קיא, ח), בכל יום ויום נותן הקב"ה בליבו של אחד מהכבשים ללכת אל הדוב המסכן ללא הרגליים כדי שיאכלם וימשיך להתקיים.

לכן אל ידאג האדם, אלא יהיה סמוך ובטוח במי שאמר והיה העולם שיומין לו פרנסתו ומזונו ברווח.

יהי רצון שנוכה לשמוע בקרוב את קול שופרו של משיח ונראה בנחמת ציון ובבניין בית קודשנו ותפארתנו במהרה בימינו, אמן.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל

לא נאמר בתורה "וכאשר עינו אותו", אלא "וכאשר יענו אותו", **בלשון עתיד**. ללמדנו שכל אימת שיענו את היהודים תהיה לזה **תוצאה הפוכה**. ככל שירבו הרדיפות והסבל, יתחזק העם היהודי.

שישנה משפחה גדולה אפשר, למשל, להצביע על כך שאף פעם לא משעמם וממדי יש עם מי לשחק; להבליט את העבדה שפאשר מי מבני המשפחה **נוקט לעורה** תמיד יש מישוה שכולל לפי העקריות הגדולות וכולות לעזר לקטנות שבערי הפית והבגנות קשורתי פתה, הקטנים שמחים לבצע שליחיות עבור הגדולים, וכדומה לתוך את בטחונם של המתבגרים כך שפאשר בעצרת ה' קיימו משפחות משלקם יהיו **בשלים ומוכנים** לקב, אחר שיהתנסו בכך מציעירותם במשלות הפית השונות ובטפול באחיהם או באחיהם הקטנים, וכן על זה הדרך.

כל העלונים: hamaor.net

"וימרו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים" יצר הרע מנסה להכשיל את האדם בשתי דרכים: "בחומר ובלבנים" – לעיתים הוא **מושך בגלוי** לעבר החומרנות ('בחומר'), ולעיתים הוא מתחזה ל**טהור וללבן** ('ובלבנים'), כאילו כוונותיו טהורות ונקיות.

רשימת תפוצה
 info@hamaor.net

זקן אחד קיבל הביתה מכתב מהמדינה שהוא צריך לעשות ביטוח חיים. הוא מגיע לקופת חולים ושואל מה זה ביטוח חיים?

הפקיד עונה: אתה תעשה ביטוח **ואנחנו נעשה חיים**.

"וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ" דווקא מפני שהמצרים יענו את בני-ישראל הם פרו ורבו **ונהפכו לעם גדול**. אילו לא היו רודפים ומענים אותם היו **מתנוולים** ונעשים עם מצרי גדול.

סיפר הגר"ש רזובובסקי זצ"ל, ראש ישיבת פוניבז', שכאשר מתה עליו אשתו, שלח לו הגר"ח **שמואלביץ** זצ"ל מכתב תנחומין. וכה היה תוכן דבריו: כדי לנחם את מי ששרוי בצער יש צורך לחוש את הצער. ומאחר ששנינו שאין אשה מתה אלא לבעלה. **אין אף אחד** שירגיש כהוגן את צער הבעל במות אשתו רביל', וממילא אין בכה איש לנחמו. רק המקום ברוך הוא יודע ומקיף את גודל הצער, ועל כן: "המקום ינחם אותך בתוך שאר אבלי ציון וירושלים".

מעין דברי הגר"ח שמואלביץ זצ"ל אומר **הגר"ם סרנא** זצ"ל על אבל אם, ואלו דבריו: "כאבל אם קדר שחותי". במה נתייחד אבל-אם יותר משאר אבילות? נראה שהוא משום שנאמר: "כאיש אשר אמו תנחמו, כן אנכי אנחמכם ובירושלים תנחמו". רואים אנו שתלה הכתוב **הנחמה באם**, ומכאן שהיא מסוגלת לנחם את בנה יותר מכל אדם אחר. כיון שנסתלקה מן העולם אבדה עמה סגולת הנחמה, שאין לו מי שינחמו, לפיכך נתייחד אבל אם כאבל מיוחד.

לפי דברי הנרבי"ח שמואלביץ זצ"ל, אפשר להוסיף, שגם באבל על אם יש מקום **להדגשה המיוחדת** שאין בפנינו אלא הברכה: "המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים".

הגה"צ רבי ישראל מסלנט זצ"ל היה נזהר ביותר בשמירת פיו ולשונו מדיבורים אסורים כמו לשון הרע ורכילות, ואף שדעתו היתה מעורבת עם הבריות **בכל זאת נזהר** גם כן מכל דיבורים בטלים ואף הוא עצמו העיד על כך: פעם הוכיח לאחד ממקורביו על עניני הדיבור ואמר לו בזה הלשון: **"על לשון הרע** לא תוכל לומר לי טול קורה מבין עיניך, וכמומה גם על דברים בטלים..."

חז"ל אומרים שבגלל קושי השעבוד נתקצרה **גלות מצרים** מארבע-מאות שנה למאתיים ועשר שנים. לכן הטעם על פסוק זה הוא **"קדמא ואולא"**, כי משום שמיררו את חייהם – קדמו ואזלו ויצאו ממצרים קודם המועד.

ידיד: למה ברחת מחדר ניתוח? חולה: האחות אמרה: תהיה חזק, אל תתרגש, זה ניתוח פשוט. ידיד: אז מה? בסך הכל היא ניסתה להרגיע. החולה:כן, אבל **היא דברה עם המנתח**. ***

ידוע כשאדם שותה וודקה עם קרח זה מזיק לכליות, וויסקי עם קרח מזיק לכבד, קולה עם קרח מזיק לשיניים... אין ספק **שקרח לא בריא**

לעילוי נשמת: שרון בן זהבה, ניסים בן רימה, שרה בת חורשד, דינה בת והב, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יריא בן לוליה, פנחס חיים אוהנה בן חנינה, נעימה בת עזיה, שולמית חיה בת אסתר, שעידה מול בת יעקב, מלכה בת שרה. פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, דוד ומרים אלבו, הרב אלעזר בן שמחה, יעקב בן אורית, יחזקאל בן שמחה, דדה בת אסתר בוגנים, יעקב בן נטלי, רפאל בן קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן זוהרה אליעזר בן רגינה, אפרים אליהו בן מרים, שלום בן אורה מורי הרב יורם אברגיל, הרב יהודה יאיר, שמעון בן רינה, ישראל בן שמחה סבג **מן הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**